

El Trio Fortuny celebra una dècada de trajectòria i debuta al Festival Perelada amb un diàleg transversal entre la tradició i la creació contemporània

- **El concert ha combinat el rigor cambrístic del trio amb la participació de Judit Neddermann i l'estrena d'una obra de Francesc Prat**
- **La vetllada ha inclòs peces de Beethoven, Txaikovski, Mel Bonis, Xostakóvitx i arranjaments de cançons de la tradició catalana**

Peralada, 5 d'agost de 2026.- L'Església del Carme ha estat avui l'escenari del debut del Trio Fortuny al Festival Perelada –malgrat que el violoncel Pau Codina, ja hi havia actuat en una ocasió anterior-, en una vetllada concebuda a les portes de celebrar el seu desè aniversari. La formació integrada per Joel Bardolet al violí, Pau Codina al violoncel i Marc Heredia al piano ha presentat un programa de gran exigència formal que ha recorregut diferents etapes de la història de la música de cambra, articulat amb obres d'autors cabdals del repertori universal i la incorporació de noves veus de la creació actual com Francesc Prat o Judit Neddermann. El concert ha permès comprovar la solidesa assolida pel Trio Fortuny durant una dècada de trajectòria compartida. Bardolet, Codina i Heredia han construït una proposta basada en l'escolta mútua, la precisió del diàleg i una concepció conjunta de les obres, qualitats indispensables en una formació que ha de conciliar tres instruments amb projeccions sonores molt diferents. Com explica el crític musical Jorge de Persia al programa de mà, aquesta combinació abraça «una àmplia gamma de possibilitats tècniques i tímbriques» gràcies a la corda aguda del violí, el registre greu del violoncel, les harmonies del piano i l'extensió del teclat.

La primera part de la vetllada s'ha obert amb el *Trio op. 70 núm. 1 Fantasma* de Ludwig van Beethoven, concretament l' *Allegro vivace e con brio* inicial, que ha situat el concert en un moment decisiu de la història del gènere. L'obra, escrita el 1808 a Heiligenstadt en un període de gran producció creativa del

compositor alemany, es caracteritza per una arrencada imperativa i l'exigència d'una resposta immediata entre els tres intèrprets. Com assenyala el crític musical Jorge de Persia en el text del programa de mà, la formació ha començat amb «un inici imperatiu del piano, seguit de la subtil aparició melòdica de violí i violoncel, que donen pas a un crescendo de diàlegs matisats per efectes dinàmics, contrastos i jocs tonals, sempre al voltant d'un tema dominant». La interpretació del Trio Fortuny ha sostingut aquesta tensió dialogant entre els tres instruments, destacant la claredat en el desenvolupament de les idees temàtiques i l'articulació del discurs musical.

Tot seguit, la formació ha abordat el primer moviment del *Trio op. 50* de Piotr Ilich Txaikovski, el *Pezzo elegiaco: Andante – Moderato*. L'obra va ser escrita entre 1881 i 1882 i dedicada a la memòria de Nikolai Rubinstein, planteja una dinàmica complexa pel que fa a la convivència tímbrica. Tal com recorda Jorge de Persia en les seves notes, el mateix Txaikovski «no veia possible coherència tímbrica en els seus components. Entenia que el piano funcionava com a solista, amb orquestra, o en simple funció d'acompanyant, però no com a coprotagonista juntament amb el violí i el violoncel». En aquest sentit, els tres intèrprets han ofert una interpretació amb una gran presència melòdica del violoncel i del violí en els fragments de caràcter elegíac, tot equilibrant la presència del piano, que era una de les dificultats que el mateix Txaikovski va remarcar respecte aquesta peça. El resultat ha estat que el públic ha pogut apreciar la que ha estat possiblement la millor peça de la vetllada, si més no la que ha provocat en l'audiència una sensació pregonada de pau. Onze variacions i una coda final que reprèn el tema inicial, tornant al caràcter elegíac assenyalat.

El recorregut pel romanticisme ha tingut continuïtat amb *Soir op. 78* de la compositora francesa Mélanie Hélène Bonis, més coneguda com a Mel Bonis. La peça, de caràcter postromàntic i paisatgístic, ha permès mostrar la línia melòdica que discorre principalment a la corda, sostinguda per l'acompanyament del piano. La inclusió d'aquesta obra ha valorat l'obra d'una autora integrada en els circuits parisencs de finals del segle XIX i principis del XX, en un entorn marcat pels prejudicis contra les dones creadores. La peça ha funcionat com un espai de transició dins del programa i ha permès escoltar el trio en un registre de major intimitat

Un dels punts centrals del concert ha estat la presentació de l'obra *Ronde* de Francesc Prat, una estrena absoluta que va ser un encàrrec del mateix Festival Perelada, en consonància amb la seva condició de motor de creació i promotor del talent local. La peça s'ha inserit en el bloc dedicat als autors catalans contemporanis, obrint el programa a llenguatges actuals. La presència d'aquesta nova partitura ha evitat que la celebració del desè aniversari quedés limitada a una revisió del repertori històric i l'ha vinculada a una línia de treball habitual del conjunt. Durant aquesta temporada, la formació ha estrenat –i estrenarà– diverses composicions escrites per al grup, de creadors com Ferran Cruixent, Josep Ollé i el mateix Prat, a més d'un triple concert de Joan Magrané. Aquesta dedicació a la nova creació conviu amb una trajectòria europea consolidada i amb la residència artística que el trio desenvolupa al Palau de la Música Catalana.

A continuació, la cantant i compositora Judit Neddermann ha pujat a l'escenari per sumar-se al Trio Fortuny en la interpretació de dos temes molt arrelats en la tradició catalana, *L'hereu Riera* i *Muntanyes regalades*, ambdós amb arranjaments realitzats pel pianista Marc Heredia. La participació de la cantant, que debutava avui al Festival Perelada, ha aportat una lectura de les melodies populars des d'una perspectiva que vincula la cançó d'arrel i la música de cambra. La veu ha entrat en un programa essencialment instrumental sense actuar com un element ornamental: ha prolongat la voluntat del concert de relacionar èpoques i llenguatges a partir d'un patrimoni reconeixible. Neddermann, amb una trajectòria marcada per projectes de diversa naturalesa estètica i col·laboracions amb formacions cambrístiques i vocals, ha integrat la seva meravellosa veu a la línia instrumental del trio. La seva experiència en el jazz, la música moderna, la cançó d'autor i els projectes de revisió del repertori —entre els quals figura el *Viatge d'hivern* compartit amb el Quartet Brossa a partir del cicle de Schubert — ha facilitat el diàleg amb una formació clàssica sense desdibuixar l'origen tradicional de les melodies. Abans de la intervenció de la cantant, Heredia a pres la paraula per anunciar que les dues cançons que interpretaria Neddermann estarien incloses en un disc en el qual hi estan treballant conjuntament, que inclouria unes catorze cançons d'arrel tradicional catalana i que es publicaria la propera tardor, si tot anava bé.

La darrera part del concert ha retornat al repertori històric i al registre ombrívol amb el segon moviment (*Andante con moto*) del *Trio en mi bemoll major D. 929* de Franz Schubert. El moviment, construït sobre un ritme de marxa fúnebre presentat inicialment pel piano i seguit pel tema del violoncel, ha tancat el bloc clàssic-romàntic del programa. Finalment, la vetllada ha conclòs amb el *Trio núm. 1 op. 8* de Dmitri Xostakòvitx, obra d'un sol moviment escrita el 1923 durant els anys de formació del compositor a Sant Petersburg. Tot i pertànyer a la joventut del compositor, l'obra ja deixa entreveure alguns dels trets que definiran el seu llenguatge: el cromatisme, els canvis sobtats de caràcter, l'energia rítmica i una expressivitat que pot passar de la concentració lírica a una agitació incisiva.

La generositat del públic amb la durada i intensitat dels aplaudiments, ha propiciat que el trio hagi ofert un parell de propines. La primera, la interpretació de *Morgen* (Richard Strauss), sense l'aportació però de cap cantant líric (es tracta d'un lied), mentre que la segona propina ha estat un nou tema que preparen pel disc en col·laboració amb Neddermann, l'havanera *Mare, vull ser pescador* (Antònia Vilàs), en la qual, precisament, la mare d'un jove que vol ser pescador com el seu pare, un home amb destí tràgic a la mar, s'encomana en un moment de la cançó a la Verge del Carme. Molt adequat.

El debut a Peralada del Trio Fortuny ha resumit les principals línies de la formació: l'aprofundiment en el gran repertori, l'atenció a autors menys presents, el suport a la composició contemporània i la col·laboració amb artistes procedents d'altres àmbits. La presència de Judit Neddermann i l'estrena de Francesc Prat han conferit al concert una identitat específica, més enllà de la commemoració.